

Izpred sodišča.

Pravična kazen za vlomilce. Dne 2. avgusta je izvršila poklicna vlomilska deteljska vlom v manufakturno trgovino Poš na Aleksandrovi cesti v Mariboru in pri sosednem urarju Knezerju. Škode so napravili 40.000 Din. V tem slučaju gre za 32letnega trgovskega potnika Ferdinanda Berkop in za brata Filipa in Riharda Kroepej. Vsi trije so sicer jugoslovanski državljani, vendar so se klatili večinoma po inozemstvu in so bili poklicni vlomilci. Po tokratnem vladu so jih prijeli v Koprivnici na Hrvaškem, ko so hoteli ubežati s plenom na Madžarsko. Pri obravnavi v Mariboru 3. XII. je prevzel Berkop celotno krivdo nase, ker se ni bil predkaznovan, med tem ko sta imela brata že večkrat opravka s sodiščem in z zaporom. Berkop je bil obsojen na 5, Filip Kroepej na 6 in njegov brat na 7 let ječe.

Obsodba radi uboja. V noči 29. oktobra je smrtno zabodel 21letni posestniški sin Anton Kramberger iz Slapincev posestnika Antona Kramberger v Jamni. Ubijalec je bil dne 7. decembra v Mariboru obsojen na 4 leta strogega zavora.

Spremenjena kazen. Adam Repec iz okolice St. Jurja ob južni žel. je bil obsojen na smrt na vešalih, ker je naročil umor svoje 70letne matere. Kraljevo namestništvo mu je spremenilo smrtno kazen v dosmrtno ječo. Tudi Repčeva žena Frančiška je bila obsojena radi sokrivde na 20 let ječe. Stol sedmorice v Zagrebu je znižal Frančiški kazen od 20 na 15 let.

Pri slabem teku, zapeki v črevih

poživi čaša naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenke vode pokvarjeno prebavo in čisti črevesni kanal. 1275

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Slovenska Krajina.

Agrarni interesi. Kakor se čuje, se je do kočno le uredilo vprašanje agrarnih interesov v severnih krajih države, kar je v prvi vrsti važno za nas v Slovenski krajini. V ministrstvu za kmetijstvo je bil sprejet sklep, da se agrarnim interesom v severnih pokrajinah, to je v dravski banovini, odpiše od dolga za prevzeto zemljo 50%, v južnih krajih pa 80%. Ostanek dolga pa bodo morali agrarni interesi plačati v 20 letih, torej v malih obrokih. Ta vest je za naše koloniste, kakor tudi za male posestnike življenjske važnosti in smo prav veselji tega sklepa kmetijskega ministristva.

Surovost sedanosti. Kakor smo že večkrat na tem mestu poročali, so naši cestni odbori zelo delavni. Zlasti ugodno je vplivalo na ljudi vsestranska skrb za naše ceste, zlasti pa nasadi ob njih. Že dve leti sem sta sreska cestna odbora v Lendavi in Soboti z vso vne- mo nasajala mlada sadna drevesa. In vendar so se našli zlikovci, ki so se v soboškem sre- zu lotili teh mladik in jih poškodovali. Pri tem trpi v prvi vrsti poleg škode tudi ugled prebivalstva. To je res surovost sedanosti, ki nima primere. Čudimo se le, da se še najdejo

ljudje, ki gredo delat škodo samemu sebi, saj je moral vendar vsak davkoplačevalec prispe- vati svoj delež za javne občestne nasade.

Beltinci. Zadnje čase smo postali bolj tihi v naših Beltincih. Nič posebnega se pač ne zgo- di, zato smo bolj tihi in se ne kažemo radi svetu. Pač pa smo doživeli dne 30. novembra zelo lep večer. Igra je bila v hotelu »Krona«. Igrali so Janeza Jalena igro »Bratje«, štiri- dejanko v proslavo 1. decembra, to je držav- nega praznika našega zedinjenja. Igra je bila podana v splošno zadovoljstvo zelo dobro. Igralci so se potrudili in nam nudili res lep več- er, ki bi si jih še želeli. Med odmori je igra- la godba iz Sobote.

Sobota. Poročil se je dne 24. novembra kon- trolor tukajšnje davčne uprave g. Stanko Fa- bič z gđ. Schöntagovo, zasebno uradnico. Če- stitamo! — Glasbeno društvo v Soboti je kon- certiralo dne 23. novembra z bogatim spore- dom. Vse točke so bile predvajane res dobro in takih večerov bi si želeli še več.

Gornja Lendava. Možakar straši! Tako so začeli šušljati otroci. Tam nekje da je, ima veliko belo brado in visok črn cilindar na gla- vi. Za stvar so se začeli zanimati ljudje. Zan- darji so ga obiskali in dognali, da je ta moža- kar mlad revež, ki so ga imeli skritega v hiši. Nastal je halo! Prišli so bratje in mati in so zahtevali reveža nazaj. Težko je šlo, pa udati se je moral v usodo, odšel je z domačim. In ljudje so začeli govoriti: Mali »hidveški škan- dal« se je iz Sobote preselil k nam. Razlika da je samo v tem, ker so tam morali gospo- dje plačevati za piške 6 Din, tu pa je revež jedel zastoj. Škoda, da je odpravljena v kul- turnih državah ljudska sodba, ker naše po- šteno ljudstvo bi obsodilo in v bodoče kaj ta- kega preprečilo. Posebno še, ker so prizadete osebe v javni službi. Takih ljudi pač ne mo- remo spoštovati, ampak samo želimo, da so daleč, daleč od nas!

Muzika vabi! Komaj duhovnik izgovori v cerkvi pri večernicah »Amen«, že udarijo na cesti pred gostilno cigani svoj marš: kar k nam, ljudje iz cerkve, na muziko in ples! Kaj takega se v bodoče ne sme več zgoditi. Pustite poštene ljudi vsaj v cerkvi in okoli cerkve v miru, oni hočejo mir, ker Boga so prišli v cer- kev častiti in ga prositi pomoči. Saj je dovolj, da nimamo celo noč mira, ko se derejo pijan- ci in muzika po cestah sem in tja.

Črensovc. Dne 30. novembra nas je zapustil g. kaplan Ivan Bejek, ki je bil premeščen kot provizor v Pečarovec, dekanija Sobota. Na predvečer, dne 29. novembra, smo se zbrali v šoli (pevski sobi) številni prijatelji g. kapla- na. Ta skromni večer je pokazal, kako ljudst- vo, posebno pa še ljudstvo Slovenske krajine, ljubi in spoštuje dobre in delavne duhovnike. Ganljive poslovnice besede so izrekli gg. obč. predsednik, predsednik Prosvetnega društva, g. župnik in g. šolski upravitelj Križman iz Dolnje Bistrice. Vsi govorniki so poudarjali in

hvalili veliko delavnost odhajajočega g. pro- vizorja Bejeka. Bili pa je to res mož dela, ne- umorno delaven predvsem v cerkvi. Vsestran- sko je bilo tudi njegovo udejstvovanje v kršč. organizacijah. Bil je duša tukajšnjega Prosv. društva; z velikim uspehom je sam režiral igre. V zadnjem času je imel izposojen od Pro- svetne zveze v Mariboru aparat za skioptične slike ter je z njim brezplačno predaval po va- seh naše obširne župnije. Bil je steber našega dobrega cerkvenega pevskega zbora, ki mu je ta večer prepeval pod vodstvom g. organista Žižeka. Marijini družbi je bil vodnik in sveto- valec. Pri ercu mu je bilo naše katoliško časo- pleje, zlasti »Slovenski gospodar«, za čigar razširjenje je največ storil. Bil je tudi odlič- en katehet, za katerim plaka naša šolska mla- dina. Zgubila je velikega prijatelja in vzgo- jitelja, ki je znal biti strog in obenem očetov- sko dober in požrtvovalen. Koliko je razdelil podob, sladkorja, »Lučice« na svoj račun, to vemo le mi, ki smo bili z g. Bejekom v ozki, prijateljski zvezi. G. provizorju Bejeku želimo na njegovem novem službenem mestu obilno božjega blagoslova!

Črensovc. Prosvetno društvo je priredilo na predvečer sv. Miklavža dne 5. decembra »Mi- klavžev večer«. Zbralo se je mnogo otrok in ljudi, tako da je bila dvorana našega Doma nabito polna. Na sporedu je bila lepa miklav- ževa igra in obdarovanje otrok. Ob tej pri- liki je bilo obdarovanih mnogo otrok, Miklavž pa tudi ni pozabil g. župnika in predsednika občine, ker brez njunega dovoljenja gotovo ne bi smel priti k nam.

Črensovc. Prosvetno društvo se zahvaljuje vsem cenjenim trgovcem, kakor: Kocetu, Za- garju, Klepcu, Zerdin Martinu, Zerdin Kazi- mirju, Kramarju, Štimec Josipu, gospej Bau- erovi in g. Vaupotič Karolu za darove, ki so jih nam darovali, da smo jih na Miklavževem večeru razdelili otrokom. Bog plačaj! — Od- bor Prosvetnega društva.

Kuzma. O Božiču bomo imeli v naši podruž- nici cerkveno opravilo. In da bi bilo tem lep- še, je naša šolska upraviteljica vzela v roke pevski zbor in prav pridno vadi božične pes- mi. Naši upravitelji na tem mestu že vna- prej zahvala, saj veliko žrtvuje, samo da bo ob praznikih tudi zunanja slovesnost tem si- jajnejša.

Mura je naplavila žensko truplo. Dne 25. no- vembra so našli v strugi reke Mure pri gibin- skem brodu žensko truplo. Ženska je bila v vodi okrog eden mesec. Pri sebi ni imela ni- česar, po čemur bi se jo dalo spoznati, a ka- kor kažejo poizvedbe, je to bila Bauer Štefa- nija, rojena leta 1909 v Deutschbach, pristojna v Eggenberg pri Gradcu, ki je dne 21. oktobra t. l. skočila v Gradcu v samomorilnem name- nu v reko Muro. Imenovana je bila pokopana dne 26. novembra na pokopališču v Dolnji Bistrici.

Društvo kmečkih fantov in deklet.

Neki vojaški duhovnik se je peljal po železnici v družbi omikanih Srbov posvetnega stanu. Govorili so med drugim tudi o veri in eden izmed njih se je izrazil: »Jaz zagovarjam našo ve-

ro, ker vera je v ozki zvezi z narodno- stjo. Naši svečeniki so nam ohranili narodnost v turški sužnjosti.«

Isto moremo reči o Slovencih. Vera nam je ohranila narodnost za časa turških vpadov, vera nam je ohranila narodnost tudi za časa protestantovs- kega navala. In v zadnjih letih pred svetovno vojno so bili tisti najbolj zve- sti narodu, ki so zvestobo ohranili tu- di veri. Mlačneži v veri in nasprotniki duhovnikov so navadno tudi narod- nost obesili na kol. V spomin vam po- kličemo nekdanje »štajercijance«, ki

**Dr. Tomáš Masaryk, od prevrata pred-
čehoslovaške republike**

so bili vse kaj drugega kot dobri kristjani.

Marušičevemu listu »Glas naroda« pa ta stara vez med vero in narodnostjo na Slovenskem ni po volji. Pisal je, da je kmet godrnjav suženj mistične religioznosti. Zato je treba naši vasi pomagati do kulturne osvoboditve. To se pravi: Stranki dr. Marušiča, prejšnjega bana, ki je brez vzroka razpuštil vsa naša prosvetna društva, ni po volji vernost slovenskega kmeta. Te vernosti ga želi osvoboditi. In kdo bo izvršil to nalogo? To veliko delo, je pisal »Glas naroda«, bo opravilo društvo »Kmečkih fantov in deklet«. Iztrgati mladino vplivu vere in duhovnika je torej namen teh društev. Isti namen so imeli nekdanji nemškutarji s svojim »Štajercem«, a jim delo ni uspelo. Zato tudi ni verjetno, da bi to veliko delo opravilo društvo kmečkih fantov in deklet.

Sploh so kmečki fantje in dekleta večinoma dobri. Imajo sicer razne napake, a v obče so še verni. In gibanje za društvo »Kmečkih fantov in deklet« ne izvira od njih. Ti ne čutijo v sebi potrebe takih društev.

Osebe, ki ta društva ustanavljajo,

vodijo in propagirajo, niso kmečkega stanu. Kakega nevednega kmečkega fanta postavijo po nekod za predsednika, a smer dajejo društvu drugi ljudje kot učitelji, učiteljice in bivše kmečke deklice, ki so pa slekle kmečko krilo, dijaki (tudi falirani) in vsi, ki so nasprotni krščanskemu gibanju naše mladine.

»Glasu naroda«, dr. Marušičevemu listu, se je treba zahvaliti, da je razodel, kdo jih prav za prav vodi in kaj je namen društev »Kmečkih fantov in deklet«. Svoje somišljenike opozarjamo, da naj bodo na straži, naj poučujejo ljudstvo, da ne bo nasedlo lepo pobarvanim vabam naših nasprotnikov. Slavni Napoleon se je izrazil na svojem pohodu v Egipt leta 1798, da je

**V San Francisko v Združenih državah
Severne Amerike so opremili policijo z
zločljivimi štiti za boj s stavkarji.**

**Dr. Edvard Beneš, bodoči predsednik
čehoslovaške.**

vera potreba narodov. Istega izreka se držimo tudi mi proti nazorom liberalnih kmetijcev in brezbožnih komunistov.

*

»Podrti križ« v Mariboru. To je namreč igra, ki jo bodo igrali člani kmečkega bralnega br. društva iz Sv. Lovrenca na Pohorju v dvorani Zadrugne gospodarske banke v nedeljo dne 15. decembra ob 15. uri. Igrali so jo doma za jubilejno proslavo 50letnice omenjenega društva in je res vredna, da si jo marsikdo ob tej priliki ogleda.

Sv. Trojica v Slov. goricah. V nedeljo dne 15. decembra ponovimo našo krasno igro »Veriga«. Kdor še ni bil zadnjič pri prireditvi, naj pride sedaj, da bo videl našo popolnoma urejeno dvorano. Majhna je, a lepa, res primeren skupen dom za vsa naša društva. »Veriga« bo vsakega dvignila, vsakega bo poboljšala in raje bo odpuščal v srcu krivice in sovraštvo. Pridite vsi in napolnite dvorano.

Ptuj. Dekliška Marijina družba priredi v nedeljo dne 15. decembra, ob treh popoldne, v mestnem gledališču proslavo Brezmadežne. Govori gđc. Lojzka Horvatičeva iz Maribora. Na sporedu je tudi krasna božična igra »Vrata«. Snov je iz sv. Pisma. Nebeška vrata so se zaprla radi greha Adama in Eve in ostala

Nezanesljivost askarov.

Italijansko vojno poveljstvo je doslej vedno pošiljalo v prve vrste domačine askare. Ščasom pa so tudi ti napol divji ljudje sprevideli, da jih Italijani preveč zrabljajo, so se začeli upirati in prehajati na abesinsko stran, kamor po pravici spadajo. Sedaj so šele začeli Italijani pošiljati v prve vrste svoje lastne ljudi, ki pa posebnost na južni fronti si ne trpijo vsled vseh mogočih tropičnih bolezni.

Italija ima svoje lastne petrolejske vrelce v okolici Piazence, v Piemontu in v Siciliji. Nove vrelce bodo iskali v Toskani. Italijanska vlada bo uve-

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

(Dalje.)

Odkod je znal stari medicinar o zlati zalogi tamkaj zgoraj? Je li bil samo zgoraj in jo je videl?

Lavison je bil pozabil, da bi ga bil vprašal o vsem tem.

Ko sta si privoščila komaj toliko počitka, da sta si nekoliko pretegnila otrple ude, sta si natovorila skromno opremo in nastopila pot navzgor.

Zbrala sta si desni rob potoka, ne radi tega, ker je bil morda nekoliko lažje za zmagati, ampak predvsem radi dejstva, ker bi naj bil na tej strani zgoraj na koncu vodopada skrivnostni dohod v zlato sotesko.

Računi ju niso varali. Rabila sta cele tri ure napornega, dasiravno ne preveč težavnega truda za dosego roba ne prevelikega jezera.

22

Tamkaj bi se bila morala nekoliko odpočiti, kajti njune moči so bile izrabljene, kolena so se jima tresla ter omahovala.

Odmor je bil izključen, nestrpnost ju je gnala naprej. Predvsem sta morala ugotoviti, če je govoril indijanski prerok istino, ko je napovedoval Lavisonu: vodopad se ne spušča v svojem zadnjem koncu navzdol po trdi skalnati steni, ampak zakriva kakor zastor veliko izdolbino, vhod v skalnati hodnik, kateremu morata slediti, da bosta dosegla vrh, ki se cepi prav zgoraj v sotesko.

Ako bosta našla tukaj položaj res tak, kakor jima je bil naslikan, potem bo res tudi vse drugo, kar je prerokoval — ono veliko — nepojmljivo, o katerem sta v nekakem pritajenem strahu še neprestano dvomila, da bi ju znalo prevariti ter razočarati.

Šla sta okoli jezera. Tukaj se je umikala skala, kakor sta ugotovila možakarja v brezspnem naporu. nekoliko nazaj, da je bilo mogoče obiti in priti za skrajni rob padajoče vode, koje širina je bila določena z globokim žlebom v zgornji plasti skale.

so zaprta do blažene betlehemske noči. pred zaprtimi vrati se vstijo glavni dogodki od Adama in Eve pa do Zveličarja, ko se vrata zopet odpro. Prijatelji naše katoliške mladine, pridite!

Mala Nedelja. Ideja prave ljudske prosvete in njene velike važnosti zmagovito prodira povsod, tudi v našem kraju. V nedeljo, 15. decembra, se bomo vsi prijatelji narodne in krščanske izobrazbe zbrali popoldne po večernicah. Predsednik Prosvetne zveze dr. Hohnjec nam bo obrazložil pomen in način izobraževalnega dela. Zberimo se v čim največjem številu!

Žiće. Ze dolgo ni nobenega glasu od nas. Pa vendar tudi mi ne spimo. Dne 1. decembra smo imeli ganljivo Slomšekovo proslavo, ki jo je priredila naša šola v Katoliškem društvenem domu. Na praznik Brezmadežne je Marijina mladina priredila lepo proslavo. Za tretjo adventno nedeljo dne 15. decembra pa pripravljajo naše Katoliško prosvetno društvo duhovno igro »Sleherneke«.

Marija Nazarje. Po romantično lepi Savinjski dolini se vse okrog živahno probujajo ter prirejajo shode in sestanke. Ker je pri nas vse tisto, opravičen človek poprašuje: ali v župniji Marija Nazaret ni nič odrasle naše mladine? Na glas povemo, da so se začeli gibati tudi naši fantje ter se trudijo, da poživijo fantovsko Katoliško akcijo. Imeli so pred ne-

davnim časom dva sestanka, kjer se je govorilo, kako se naj fant udejstvuje pri verskih nastopih in kako naj se vede fant v družbi. Zaenkrat čas se fantje zanimajo za odrski nastop. Na ušesa mi je prišlo, da se tukajšnja odrasla mladina marljivo pripravlja in vežba, da vprizori okoli sv. Treh kraljev zelo podučno in lepo igro »Zagorski zvonovi«. Fantje in dekleta, prav bo tako! Cenjeno občinstvo naj pa s svojim obiskom dokaže, da ceni trud delavne mladine!

Pšecce. V nedeljo dne 15. t. m., ob 15. uri, priredi naše farno občestvo pod vodstvom Prosvetnega društva v Slomškovem domu: Slomšekovo proslavo s petjem, zborna deklamacijo, govorom, duhovno igro »Animo« in zaključno sliko. Slomšek naj doseže čast oltarja. Zato pridite vsi, zlasti pišečki farani, da se na njegovi proslavi navdušite zanj, ga spoznate natančneje in po svojih močeh tudi potem pospešujete delo za njegovo beatifikacijo. Vstopnina bo zelo nizka. Na svidenje!

Društva uredite knjižnico! Najbolje je urejena, ako imate dovolj dobrih knjig. Obrnite se na naše knjižarne, radovolje vam bomo šli do skrajnosti na roke za dobavo knjig. Najbolj uspevajo knjižnice, ki imajo celotno zbirko Karl Mayevih romanov. Ne pozabite pred zimo nakupiti knjig v Cirilovih knjižarnah v Mariboru in Ptuj.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton v Slov. goricah. Zadnje jesensko cvetje je pokrivalo na mrtvaškem odru belo oblečeno truplo vzgledne 28letne Marijine družbenice Angele Simonič v Andrencih, ki smo jo pred kratkim spremljali k zadnjemu počitku. Jetika jo je mučila čez dve leti ter ji vzela življenje. Potrpežljivo je prenašala vse bolečine, saj jo je v njeni bolezni prišel večkrat krepčat in tolažit Gospod z angelskim kruhom. Pogreba se je kljub obilnemu delu

udeležilo mnogo župljanov, posebno pa dekl. Marijina družba z zastavo. Ob ganljivih besedah č. družbenega voditelja so se zasolžile oči. Rajna, ki je zapustila žalujoče starše, 2 brata, sestro in sorodnike, naj počiva v Bogu! Drugim pa sožalje!

Slivnica pri Mariboru. Po težki in dolgotrajni bolezni je umrla in bila ob veliki udeležbi ljudstva pokopana gospa Domadenik Ema s Pohorja. Pokojnica je bila žena biv-

šega dolgoletnega župana občine Ranče g. J. Domadenika. Žalujemo mu možu naše srčno sožalje!

Pri napetosti

lenivosti črev, preobilni želodčni kislini in zastoji žolča pomaga **prirodna**

Franz-Josefova

grenka voda.

1275

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Osluševci. Po kratki in mučni bolezni je mirno v Gospodu zaspal 22. novembra blag mladenič Simon Venta. Pokojnik je bil fant velike delavnosti, dober gospodar; delaven kot čebela, ni poznal počitka; dasi že bolan, je vedno rad pomagal vsakemu. Na smrtni postelji je z boguvdano potrpežljivostjo prenašal bolečine. V oporoki je določil, naj se križ postavi na domačem posestvu. Pri hiši žalosti mu je v slovo spregovoril njegov sosed in prijatelj, predsednik občine Osluševci g. J. Lah. Pogreba se je udeležilo mnogo ljudstva od blizu in daleč, prihiteli so tudi njegovi prijatelji in znanci iz Maribora, Ptuja in Ormoža. Pogreb je vodil domači g. župnik, ki se je ob odhodu grobu v prisrčnih besedah poslovil od rajnega. Cerkveni pevski zbor, pri katerem je Simon rad sodeloval, dokler je še bil bolj pri zdravju, mu je zapel na domu in ob grobu ganljive žalostinke. Dragi Simon, ohraniti te hočemo v hvaležnem spominu! Žalujoci rodbini pa naše iskreno sožalje!

Beseda o letošnjem književnem daru Mohorjeve družbe.

Mohorjeva družba nas je tudi letos razveselila z izdajo 5 knjig za 20 Din.

Koledar je lepo opremljen po zunanosti in po vsebini pa tako mnogostranski ter praktičen, da skoro ne more biti brez njega slovenska hiša.

Koj za Koledarjem moramo posebno pohvalno omeniti drugi del Slomškovskega živopisa. Ta knjiga nam tako lepo, ganljivo

Z ravnine je bil ta dohod, ki ni bil ne visok in ne širok, neviden. Bil bi velik slučaj, ali naravnost čudež, če bi bil kedo opazil dohod od spodaj gor. Popotnika sta opazila čudno tvorbo skale v ozadju jezera, čeravno sta bila že na njo pripravljena po predhodnem obvestilu in načrtu, šele v trenutku, ko sta se povzpela preko roba.

S par naglimi koraki sta obšla za vodopadom skriti zastor, ki je bil debel komaj par cm. Skozi dva metra široko razpoko sta gledala v prostorni, poševno nazaj se dvigajoči skalnati obok, ki je prejemal skozi padajočo vodo kakor skozi okno bolj medlo luč.

Po pekočih solnčnih žarkih, ki so se odbijali od skalovja med cele ure trajajočim plezanjem, je bilo tukaj prijetno hladno. Zrak je bil čist ter suh in se je dalo sklepati na stalni prepri, katerega izvor je kazala svetloba na koncu dolgega, precej strmega ter navzgor vodečega hodnika, v katerem je končavalo ozadje oboka.

Glad, izčrpanost, — trepetajoča izčrpanost izsušenega telesa po ogromnem trudu plezanja — kaj jima je bilo vse to sedaj! Ni bilo časa,

misliti nazaj. Brez oddiha sta stopala naprej po hodniku. Čez dobre četrt ure sta dosegla vrh in sta se ogledala.

Brezdvomno sta stala na višini skale. Kraj, na katerega sta stopila iz hodnika, je bil prost ter odprt. Nad seboj sta videla od solnca svetlikujočo nebesno modrino, po kateri so se prepeljavali le lahki oblaki. Spredaj je bilo videti samo eno vdolbino, ki se je širila blizu roba v jezerce, v katerem se je zbirala voda potoka, ki je prihajal iz soteske v ozadju in se je izlival v vodopadu preko skalovja v spodnje jezerce. Soteska se je zopet dvigala stopnjema. Njene stene niso bile visoke, stale so pa tako blizu skupaj, da je bil prostor med obema napolnjen s senco, v kateri je popolnoma tonila globočina ožine.

Vendar kje za božjo voljo so bila rumena — zlata zrna? ...

Lavison je stopil v vodo in je preiskoval s poželjivimi pogledi prodnato vsebino dna. Ludi Gruber se je nagnil nad vodo, da bi pregledal dno glede bajnih zakladov, ko se je močno prestrašil.

Presunljiv, zahrpan krič je odjeknil od pe-

dla monopol na nafto in bencin.

Rumunski petrolej za Italijo.

Zadnjega novembra je bila iz Konstanc v Rumuniji odposlana v Italijo velika petrolejska pošiljka in sicer: 8600 ton lahkega bencina, 6800 ton težkega bencina in 22.000 ton petroleja. To je največja pošiljatev olja, ki je bila odposlana na naslov Italije po svetovni vojni iz Rumunije.

Velikodušnost italijanskega vojnega ministrstva.

Italijansko vojno ministrstvo je povišalo podčastnikom, miličnikom in navadnemu vojaštvu v vzhodni Afriki plače. Naredniki in podnaredniki v itali-